

ga Wenne leri ette tullemas. Kui De Krooa sedda wāhhāst hulka näggi, arwas ta tedda surema leri eelkäija korpuse ollewad; tahtis wiistöistkümmend tuhhat meest, ja fakskümmend nelli suurtükki wötta; wasto minna, ja kümmagi siwa õtsa hobbose wägge seäta, et waenlaesega wöitelia: agga findralid ei wötnud foggoniste temma nöud, waid tahtsid omma förge kantside tagga waenlaest odata, ja kantsides temmaga tappelda. Tahtis De Krooa énnast rámmutumaks nendega rákida, et sedda neile tähhendada, kui pahha ja kartlik nende nöu; agga seisid mehhed wasto, ja ütlid énnast parremine teädwad, milja kus Wenne wäggi föige wahwemastestödib ja wöidab, kui et üks wöera matullija ja minnija sedda neile teaks, mõistaks ehk öskaks tähhendada. Ütles siis De Krooa: tehke siis kuida tahhate, ja kostke sellepärrast kuida jõuate; minna wöttan omma sõnna, mis Keisrile ollen andnud, tagasti; sellepärrast, et ma teiega förda ei sa, ja fulutan teile ette: et se pihhötäis rahvast, teie suurt wäehulka, kui

teie nöud ei wötta, mahhaldeb, ja teid nendega wang'i wiib, kes sawad üllejäma. Minge nüud wastopannema, minna lähähän peält watama.

Kuidas De Krooa ette olli fulutand, nenda sündis ka. Karel tulli julgeste omma wāhhäse rahwaga kantside ette; jooksis nende peale tormi, ja pole týnni pärast olli ta kantsides Wenne wäega wöitlemas. Rumi kitsus ei andnud föige Wenne wäele maad wöitelda, et ta wägga pakkil töine töise tagga seisits, eggat ka eddimistele, kes tulles ollid, sanud abbi tehha; ja, kui üks Roorts'i suretükki ehk püssi kuul sure ja pälkü troppi läks: siis tappis ehk ha-was, kes teab? kui mitto meest förraga. Roorts'i wäggi wöitles ühhes rinnas kui sein, et sõa töe ja ámmeti peale wägga hästi öppind ja harjund olli, ja rõhkus omma waenlaest mahha kui píllirogo. Olli ilm taplemise hakkamises waikne; agga pärast tulli paks lummesaddu kange tulega, mis lund ja püssirohho suitsu Wenne wäe silmi ajas, et tuul temmal wasto olli, ja olli siis Roortsil wöitmine ferge qssi.